

תת"ע 5332/06/17 - מדינת ישראל נגד בולוס פאוזי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5332-06-17 מדינת ישראל נ' בולוס פאוזי

לפני	כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד פרידמן
נגד	
הנאשם:	בולוס פאוזי
	ע"י ב"כ עו"ד אברמוביץ

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961. הנאשם נהג ברכב במהירות 147 קמ"ש למרות שהמהירות המירבית המותרת במקום הינה 80 קמ"ש.

מדיניות הענישה לעבירה של נהיגה במהירות מופרזת משתנה גם בהתאם לרף ההפרזה, מקום האכיפה, שעת האכיפה, רמת הסיכון הפוטנציאלי ונסיבות אחרות שאינן נעוצות בעבירה, כגון ותק נהיגה, עבר תעבורתי, גיל העבריין ונסיבות אישיות.

המדובר בדו"ח אשר הוסב על שם הנאשם בגין עבירת מהירות מופרזת בכביש דרך נמיר בתל אביב, אשר נקלטה במצלמת א/3, ביום 5/10/16 בשעה 02:34.

העיקרון המנחה בעת גזירת העונש, הינו עקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

הנאשם הינו בעל מוסך. כנטען, יומן הטיפולים במוסך הראה כי הרכב, נשוא עבירה זו, שהה במוסך במועד ביצוע העבירה. הנאשם המקורי, שהינו לקוח של הנאשם, ביקש להסב הדו"ח על שם מבצע העבירה אולם באין ברירה בידו, הנאשם לקח על עצמו את האחריות, הסב הדו"ח על שמו והודה בעבירה בהזדמנות הראשונה.

בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט לקבוע מהו מתחם העונש ההולם למעשה העבירה אשר בוצע ולצורך כך, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי אשר נפגע בביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובתוך המתחם להתחשב גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לנאשם רשיון נהיגה משנת 1969 ואין לחובתו הרשעות קודמות כלומר, המדובר בכשל ראשון בכלל עבורו ולכן לאור גילו ועברו התעבורתי הנקי, לא יכולתי שלא לחשוב כי ישנה סבירות גבוהה כי לא הוא זה אשר נהג במהירות מופרזת ועוד בשעה לילה מאוחרת.

הערך המוגן בעבירת המהירות הינו שלום הציבור. מידת הפגיעה בערך זה פחותה לאור עברו התעבורתי הנקי של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה, כפי שנטענו על ידו.

צודקת ב"כ התביעה כי המדובר בהפרזת מהירות גבוהה של 67 קמ"ש מעל המהירות המותרת בחוק ולמעשה הפרזה של 27 קמ"ש מברירת הקנס הגבוהה אולם לאחר שכל אלה עמדו לפני, אני קובעת כי, מתחם העונש ההולם את העבירה שנעברה כולל פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

בשים לב לכך כי הענישה הינה אינדיבידואלית וכל מקרה יש לבחון לגופו ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים הנדרשים כמפורט מעלה ובכלל זה את מדיניות הענישה ואת עקרון ההלימה אני קובעת כי רמת הסיכון הפוטנציאלי מהנאשם אינה מן הגבוהות ולכן החלטתי להתחשב בנסיבות שהוצגו ולגזור עונש ברף התחתון של המתחם.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את העובדה כי במשך 48 שנים בהן מחזיק הנאשם ברשיון נהיגה, לא ביצע ולו עבירת תעבורה אחת, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 2000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.10.17.

2. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 15 ימים.

הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 9/8/17 ועל הנאשם להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בשוקן לא יאוחר משעה 12:00 באותו מועד.

ב"כ הנאשם יסביר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט בשוקן. לא יופקד הרישיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 9/8/17 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

3. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ז, 09 יולי 2017, בהעדר הצדדים.